

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ζ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτῆσ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίγον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἰδρυσις Μουσείου ἐν Σύρῳ.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῆς συναδέλφου «Ἀναγεννήσεως» περὶ τῶν ἐν τῇ γείτονι νήσῳ Δήλῳ γινομένων ἀνασκαφῶν, καὶ περὶ τῆς συσσωρεύσεως τῶν ἀνευρισκομένων ἀρχαιοτήτων, πολλῶν καὶ καλῶν καὶ πολλῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης ἀξίων, ἐν τινι οἰκίᾳ ἐν Μυκόνῳ, οὐδὲν ἄλλο προσήκον εἶνε νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς ἢ τὴν κοινὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ ἐγγωρίου τύπου, καὶ τὴν δρόθυμον τῆς πόλεως εὐχὴν ὅπως τὸ μέλλον νὰ περιλάβῃ τὰς ἀρχαιοτήτας ταύτας Μουσεῖον ἰδρυθῆ ἐν Ἐρμούπολει. Ἐκτός δὲ τῶν νομίμων λόγων, οὓς ἡ εἰρημένη συνάδελφος ἐπάγει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας τῆς ἰδρύσεως ἀρχαιολογικοῦ μουσείου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ, καὶ τῶν ἄλλων δικαιολογημάτων τῶν ὀρθότατα τὴν ἰδέαν ταύτην δικαιολογούντων, εἶνε καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ δικαίου ἢ συνηγορούσα ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τοῦ μουσείου ἐν Ἐρμούπολει. Εἶνε δὲ αὕτη ἡ ἐξῆς· Ἡ νῆσος Δήλος, τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀποτῷ καθιερωθεῖσα, κοινὸν τῶν Ἑλλήνων σέβασμα ἐπὶ πολλὰ διετέλεσεν ἔτη καὶ ἀμφικτυονία τις τῶν κύκλω αὐτῆς νησιωτῶν ἐθεωρεῖτο. Ἐπομένως αἱ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀνακαλυφθεῖσαι ἢ ἀνακαλυφθησόμεναι ἀρχαιοτήτες, πολλὰ καὶ ποικίλλα θὰ περιέχουσιν ἀφιερώματα τῶν περιοικίδων νήσων, ἐφ' ὧν οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχη ἀξίωσιν ἢ μικρὰ καὶ ὀλιγάνθρωπος νῆσος Μύκονος, ἢ σήμερον ὡς δημοτικὴν περιφέρειαν, κατὰ τὴν νέαν πολιτικὴν διαίρεσιν, τὴν νήσον Δήλον ἀντιπαιούμενη. Ἐν τίνι λοιπὸν δικαίωματι θὰ ἀπαιτήσῃ νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ἐν τῇ αὐτῆς δημοτικῇ περιφερείᾳ, ἀφοῦ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, ἡ Ἐρμούπολις, δύναται λίαν δικαίως νὰ ἐγείρῃ ἀντιποιήσεις ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, κέντρον οὖσα τοῦ ἐμπορίου καὶ κοινὸς τῶν νησιωτῶν ἀπάντων ἐμπορικὸς σταθμὸς, ἐξ οὗ πορίζονται τὰ ἐμπορεύματά των καὶ εἰς τὴν κομίζουσι καὶ πωλοῦσι τὰς προσόδους των; Οὕτω δὲ θὰ δύνωνται εὐχερέστερα νὰ παρατηρῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς ἐν τῷ μουσεῖῳ τούτῳ συλλογὰς τὰ ἀναθήματα τῶν πατέρων των καὶ τὰ ἔργα τῆς καλλιτεχνίας αὐτῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀξιοθέατον. Ἐν ᾧ ἂν ἡ Μύκονος ἔχη τὸ Μουσεῖον τοῦτο, μόνοι οἱ Μυκόνιοι, καὶ τούτων πάλιν ὅσοι ἄκρω δακτύλῳ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείσεως ἤψαντό ποτε θὰ νοῶσιν πόσον πολῦτιμος θησαυρὸς ἐν τῷ μουσεῖῳ τούτῳ ἐγκρύπτεται. Ἄλλως δὲ, ὅταν ἐν Σύρῳ τὸ Μουσεῖον τοῦτο ἰδρυθῆ, ὅλοι οἱ νησιῶται, ὧν πολλοὶ, πολλὰ ἀρχαῖα τὴν γῆν ἀνασκάπτοντες

ἀνευρίσκουσι νομίσματα ἢ ἀγγεῖα, δὲν θὰ παραρρίπτουσιν αὐτὰ ὡς ἀχρηστά ἢ ἀσήμαντα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, ἀλλὰ ἐπιμελῶς ταῦτα συλλέγοντες θὰ τὰ μεταφέρουσιν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, πάντοτε ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀμοιβῆς τινός, ἧς θὰ τυγχάνωσι πάνυ δικαίως, ὅταν ταῦτα κρίνωνται λόγου ἀξία. Ἐνῷ ἂν τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον οἰκοδομηθῆ ἐν Μυκόνῳ, βεβαίως οὐδεὶς θὰ ταξιδεύσῃ ἐκεῖ διὰ νὰ δαπανήσῃ ἐπ' ἀδήλω σιοπῶ δέκα ἢ δεκαπέντε δραχμάς, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ κομισθέντα τῇ ἐταιρίᾳ ἀρχαιολογικῆ ἀντικείμενα νὰ θεωρηθῶσιν ἀσήμαντα. Τὰ ἀνωτέρω μεθ' ὧν λίαν λεπτομερῶς ἐξέθεκεν ἡ συνάδελφος «Ἀναγεννήσεως» συνιστῶντες τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ, ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς ὁποίας ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ὁ Δῆμος Ἐρμούπολως συνιστῶνται ετησίως δραχ. 200, πεποιθήμεν ὅτι θὰ κριθῶσιν οὐχὶ ἀνάξια λόγου ἀλλ' ἰσχυρὰ ὅπως πείσωσιν αὐτὴν, νὰ μεταβάλλῃ γνώμην ἥδη ὅτε ἀκόμη δὲν ἐσκέφθη περὶ οἰκοδομῆς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ὅπερ ἀδαπάνως θὰ κατορθώσῃ νὰ ἔχη ἐν Ἐρμούπολει, τοῦ Δήμου Ἐρμούπολιτῶν φιλοτιμηθσομένου ἐξ ἅπαντος νὰ ἐγείρῃ ἰδίαις δαπάναις τὸ Μουσεῖον τοῦτο, ἢ νὰ ὀρίσῃ διὰ τὰς ἀρχαιοτήτας ταύτας αἰθουσαν διαπρεπῆ ἐν τοῖς κατὰ τὴν πλατεῖαν Λεωτσάκου ἐγειρομένοις μεγαλοπρεπέσιν ἀρχαῖσι. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐφιστῶμεν ἰδίως τὴν μέριμναν τῶν κυρίων ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῶν ἄλλων βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ, πεποιθῆσιν ἔχοντες ὅτι θὰ ἀδιαφορήσωσι, προκειμένου περὶ μιᾶς ὑποθέσεως τῶν σπουδαίας δι' ὅλας τὰς Κυκλάδας νήσους.

Εὐρωπαϊκὸς τύπος.

Ἐξ ἄρθρου τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ἀποσπῶμεν τὰδε :

Ὅπωςδήποτε καλῶς θὰ πράξῃ ἡ Ἑλλὰς ἐν ἐπιπεφυκθῆ τὸν χειμῶνα πρὸς μείζονα ἐξάσκησιν καὶ διοργανισμὸν τοῦ στρατοῦ καὶ παρασκευὴν τῶν στοιχείων τῆς ἐκστρατείας. Ἡμεῖς φρονοῦμεν μάλιστα ὅτι, ἐὰν μὴ βιασθῆ ἡ Ἑλλὰς νὰ καταστῆ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ἐνδέχεται νὰ καταλάβῃ ἀμαχητὴ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαρχίας. Πιθανόν ὅτι ἡ Τουρκία, πρὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος, θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκχωρήσῃ Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν. Ἡ Τουρκία κινδυνεύει ἔτιωθεν ἢ ἐσωτερικῇ αὐτῆς κακονομίᾳ εἶναι ἢ κυριωτέρᾳ αἰτία τῶν ἐξωθεν ἀπειλούντων αὐτὴν κινδύνων.

ή παράλυσις τῆς κρίνωσις αὐτῆς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς παραλύσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Οἱ Τούρκοι γενώσκουσι κάλλιστα ὅτι, θυσιάζοντες Θεσσαλίαν καὶ Ἑπειρον, θὰ σώσωσι τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θάσον. Ἐὰν τὸ προσεχὲς ἔαρ ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλάς εἰς πόλεμον, πιθανόν νὰ λάβῃ μείζονα αὐξήσιν ἢ ὅσην ὤρισεν αὐτῇ ἡ ἐν Βερολίῳ συνδιάσκεψις. Ὅτι κατεκυρώθη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, κατεκυρώθη λόγῳ εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ἐν μέρει δὲ καὶ λόγῳ ἀμοιβῆς, ὅτι ὑπέκρουεν εἰς τὸ θέλημα τῶν δυνάμεων καὶ ἀπέστη τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ ἀγῶνος. Τὸ ὄφρον, ὅπερ ἐθεωρήθη τότε ἀποχρώσα ἀμοιβή τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, εἶναι λίαν φυσικόν ὅτι θὰ θεωρηθῇ ἀνεπαρκές, ἀπ' οὗ ἡ Ἑλλάς ἀναγκασθῇ νὰ θυσιάσῃ τοῦ μικροῦ, αὐτῆς πόρου, καὶ τὰ σώματα τῶν εὐκρίθμων αὐτῆς τέκνων. Προφανές ἄρα, ὅτι ἀπόκειται ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Τουρκίας νὰ ἐκχωρήσῃ διὰ μιᾶς καὶ εἰρηνικῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ τηρήσῃ. Ἐπι τέλους τὰ ἀΐμερησια Νέα ἐξελέγχουσι τὴν ἀπάτην τῆς τουρκικῆς διπλωματίας, ἣτις ἐλπίζει ὅτι, διὰ τῶν ἀκαταπαύστων ἀναβολῶν καὶ ὑπεκφυγῶν, θὰ διασπάσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁμοφωνίαν καὶ θὰ ἀπομονώσῃ τὴν Ἀγγλίαν.

Ὁ αἰθεατὴς λέγει ὅτι ἄνευ τῆς χρήσεως βίας, ἡ Πύλη οὐδὲν πράττει, ἐπαινῶν δὲ τὸν Γλάδστονα ὡς ὑποβόλεα καὶ ἐγκαινιστὴν τῆς σωτηρίου ταύτης πολιτικῆς. Ὁ αἰοικονομολόγος ἀποφαίνεται ὅτι ἡ διαφορὰ τοῦ Μαυροβουνιωτικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος εἶναι ἀπλῶς τεχνικὴ ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ὁμῶς καὶ πολιτικὴν ἐποψίν οὐδεμία ὑπάρχει διάκρισις, ἐπομένως καὶ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα δεόν νὰ λυθῇ καθ' ἓν τρόπον καὶ τὸ μαυροβουνιωτικόν. Πάντα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ἐπαγόμενα ὑπὲρ τῆς ταχείας λύσεως τοῦ μαυροβουνιωτικοῦ ζητήματος, ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου καὶ διὰ καὶ μᾶλλον κατεπειγόντων ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ. Οἱ ἰσχυρίζομενοι ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα δεόν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ κτεθῇ κατὰ μέρος ὀλίγα δυστυχῶς ἐδιδάχθησαν ἐκ τῆς πείρας τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Τὸ γενόμενον ἤδη πείραγμα τῆς ναυτικῆς ἐπιδείξεως, ἐποίησε φανερόν, ὅτι, ἡ Τουρκία ὑποτάσσεται ἅμα βεβαιωθεῖσα ὅτι διατρέχει κίνδυνον νὰ ὑποστῇ ἀναγκασμόν. Ἡ ἐνεργὸς ἀπασῶν τῶν δυνάμεων μετοχὴ ἐν τῷ ἐξαναγκασμῷ δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας. Ἀδιάφορον εἰς τίνα δύναμιν θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς βίας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ληρθῇ ἐκ τοῦ προτέρου πλήρης ἀσφάλεια ὅτι ἡ περὶ τῆς δυνάμεις δὲν θὰ καταχρασθῇ ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ τὴν ἀνατεθησομένην αὐτῇ ἐντολήν. Λόγου χάριν, τῷ 1861, τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετέλεσαν ἐν Συρίᾳ τελεσφόρως καὶ ἐντίμως Ἀγγλίας καὶ Γαλλία. Ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης ἀπαιτεῖ νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλάς ὅσα ἀπεράσειεν ἡ ἐν Βερολίῳ συνδιάσκεψις. Ἐτέρᾳ ἡμερῆς ἐν Λονδίῳ, ὁ «Παρατηρητὴς» λέγει· «Ἡ συνδιάσκεψις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλάς σπουδαίαν αὐξήσιν χώρας. Οἱ συμβουλευόντες ἤδη τοῖς Ἑλλησι νὰ ἔχωσιν ὑπομονὴν καὶ νὰ μὴ ἐνοχλῶσι τὴν Εὐρώπην, πρᾶττους ἐργὸν εὐαγγελικόν. Οἱ Ἕλληνες ἔμω, ἄλλως νοσούντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέσιν, προσπαθοῦσι νὰ ὤρληθῶσιν ἐντεῦθεν. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες παρακαλέσωσι τὰς δυνάμεις ἐὰν πράξωσι καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐπρὸς ὑπὲρ τοῦ Μαυροβουνίου, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ κωφεύτῃ ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν ἔλλογον ταύτην παράκλησιν; Ἐὰν δὲ αἱ μὲν δυνάμεις κωφεύσωσιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, τί συμβήσεται; Νικῶντες οἱ Ἕλληνες, θὰ προκαλέσωσιν γενικὴν ἀναστάτῳσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἠττώμενοι δὲ θὰ ἀναγκασώσιν Ἀγγλίαν, Ῥωσίαν καὶ Γαλλίαν νὰ ἐπεμβῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν». Ἡ δὲ ἡμερῆς «Statist» λέγει· «Ἐπι τέλους καὶ αὐξανόμενον τὸ Μαυροβούνιον θὰ ὑπάρχῃ ὡς πρὶν ἀσήμαντος καὶ ἡμιβάρβαρος ἡγεμονία. Ἄλλως ἔχει ἡ αὐξήσις τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἐνεκα τῶν ἐκπολιτευτικῶν αὐτῆς στοιχείων εἶ-

ναι ὁ ἐπίδοξος Διάδοχος τῆς Τουρκίας. Ἐὰν ὁ Γλάδστον παλινδρομήσῃ ἀπ' ἧς ἐνεκαίνισε πολιτικῆς, οὐ μόνον μέγιστον θὰ διαπράξῃ πολιτικὸν σφάλμα, ἀλλὰ καὶ θὰ προεξομαλύνῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν διανομὴν τῆς Τουρκίας».

Σπαραξικάρδιον θέαμα ἦτο διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ θάνατος τοῦ πρώτου τῶν υἱῶν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Παύλου Κριαρᾶ, ἈΝΔΡΕΟΥ, τὸ δέκατον πέμπτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἄγοντο, καὶ ὑπὸ νοσήματος τῆς καρδίας ἀποθανόντος. Δὲν εἶνε δὲ ἀλάθητον ὅλως τὸ κοινῇ λεγόμενον ὅτι τὰς εὐγενεῖς καρδίας καὶ τὰς ἀγαν εὐεξίας αὐτῇ ἡ φύσις φθαίνει καὶ πρόωρος τὰς μαρταίνει. Ὅστις εἶδε ποτε τὸν πολύκλαυστον ἈΝΔΡΕΑΝ, σφιγγῶντα καὶ ἀδρόν παιδα, σύνεσιν καὶ νοημοσύνην ἀνδρὸς ἀκαίου ἔχοντα, ὠραῖον τὴν ψυχὴν καὶ τὴν μορφήν ὡς ἄγγελον, αὐτὸς μόνος νὰ συμπεράνῃ δύναται πόσον ὀξείαν πληγὴν εἰς τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ σπλάγγνα διήνοιξεν ἡ δίστομος τοῦ θανάτου ῥυμφαία. Τὸν ἐκῆθευσαν ἀξιοπρεπέστατα καὶ τὸν ἐθρήνησαν καὶ τὸν θρηνοῦσιν ἀπαρηγόρητα οἱ δύστηνοι γονεῖς! Ἄλλ' ἂν εἰς τοῦ θανάτου τὰς πληγὰς βότανα δὲν ἀκούσιν, ἀ: τοῦς παρηγορήσῃ τοῖς ἀχιστοῦ ἢ τῆς πόλεως καὶ τῶν συμπολιτῶν τῶν συμπάθειᾳ, καὶ ἀ: κατευνάσῃ τὸ δίκαιον τῆς καρδίας τῶν πένθος ἢ γλυκεῖα καὶ παρήγορα: ἡμῶν θρησκεία, ἣτις ἀναμριβόλω: μᾶς διδάσκει νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ ἀπ' ἡμῶν μεταστάντες δὲν ἀπόλλυνται, ἀλλὰ μεταβαίνουσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ἡ ζωὴ αὕτη εἶνε διὰ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τοῦ τὰ ἀγαθὰ πράξαντας ζωὴ τῶν ἀγγέλων, εἰς τὴν τὴν χορείαν καὶ ὁ ἀγγελόμορρος. ἈΝΔΡΕΑΣ ἐπαναπαύεται νῦν, τῶν βασάνων τοῦ κόσμου πρόωρος ἀπαλλαγεί. Τοῦτό σοι τὸ ἐνθύμιον, χορηστὴ κάγαθὸ παι, ἡ ἀΠανάπη ὡς ὕστατον χάρις ἀπονέμουσα, ἐκ κέντρου ψυχῆς συλλυπεῖται τοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ σου θρηνούντα, πολυτίμους γονεῖς σου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα :

ΑΘΗΝΑΙ, 20/1 Νοεμβρίου. — Ἡ Βουλὴ σήμερον ἐψήφισε τὰς ἐπιτροπὰς. Τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς παρῆσαν ἀθέτως εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰπόντος ὅτι ἡ Εὐρώπη συνετέλεσεν εἰς αἰσίαν εὐόδωσιν τῶν ἔθνικῶν πόθων, ὁ Βασιλεὺς ἀπάντησεν ὅτι πέποιθεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ βουλὴ συναισθανομένη τὴν σοβαρότητα τῶν περιστοιχουσῶν τὸ ἔθνος περιστάσεων ἀφοσιωθήσεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν μέτρων περιτέρῳ ὑπὲρ εὐόδου τῶν ζητήματος τῶν συνόρων τοσοῦτον βαθέως συγκινούντος τὴν ἔθνικὴν συνείδησιν.

— Ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων, ὅπου πρὸ μηνῶν ἀνεχώρησεν, ὁ Βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Στέφανος Σκουλούδης.

— Ἐτελέσθησαν κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπῶς οἱ ἀρραβῶνες τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης θυγατρὸς τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας κ. Ἀναρχ. Ἀναγνωστοπούλου Ἀραστασίας, μετὰ τοῦ ἐκ Νευπλίου ἀξιολόγου νέου κ. Κωνστ. Ν. Παπακωνσταντίνου, ἐμπόρου καὶ τελιοφοῦτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἔθνικου ἡμῶν Πανεπιστημίου.

— Κατὰ τὸν ἀΤηλέγραφον ἡ νέα κυβέρνησις προτίθεται νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ εἰς 80,000 ἄνδρας, καλούσα τοῦς μήπω προσελθόντας ἐπιστράτους μέχρι τῆς ἡλικίας, εἰς ἣν ἔστι ἡ προλαβούσα κυβέρνησις, καὶ τοῦς ἐπίδρους.

Ἄμα δὲ συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 60,000 ἢ κυβερνήσεις προτίθεται, ἵνα ἀποφύγη τὴν δαπάνην, τῆς συντήρησης τοιαύτης δυνάμεως, νὰ ἐπιτρέπη, καθ' ὅσον προσέρχονται νέοι, τὴν δι' ἀδείας προσωρινὴν ἀπὸ τῶν σημαίων ἀπομάκρυνσιν τῶν γεγυμνασμένων, διατηρουμένης οὕτω πάντοτε τῆς δυνάμεως εἰς τὸν σταθερὸν ἀριθμὸν τῶν 60,000 χιλιάδων ἐπὶ ποδὸς πολέμου.

— Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐξέδωκε πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὴν ἐπομένῃν ἐγκύκλιον: ἀ'βόμνοι εἰς τὴν ὑπ' αὐξίοντα ἀριθ. 198 ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς 10 ἰσταμένου μηνός, παραγγελλόμενα τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα νὰ ἐνεργήσωσιν, ἐπὶ τῇ βῆσσει τῶν ὄρων τῆς διαταγῆς ταύτης, καὶ τὴν κατάταξιν κτῶν ὑποχρεωμένων νὰ ὑπερτεήσωσιν ὡς ἐπιστράτων πρῶτην κύβησιματικῶν. Ἡ ἀρχαιοῦς τούτων, ὡς πρὸς τοὺς ὁμοιόβῆθους αὐτῶν, θέλει κανονισθῆ ἐπὶ τῇ βῆσσει τοῦ χρόνου κτῶν διήνυσαν κατὰ τὴν ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν των εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν.

— Οἱ ἕκτακτοι ἐφεδρὸι καὶ ἐθνοφύλακες θέλουσαν προσκληθῆ κατὰ πάντα πιθανότητα οὐχὶ ἐνωρίτερον τοῦ Δεβρίου.

— Αἱ δαπάναι εἰς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ, εἰς πληρωμὴν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων, εἰς προμηθείας κ.λ. θέλουσιν ἀιέλθει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους εἰς 42 περίπου ἑκατομύρια.

— Ὁ θετικὸν διαδίδεται, κατὰ τὸν «Αἰῶνα», ὅτι αἱ κυριώταται ἀποφάσεις τοῦ Ἰπουργείου, εἶναι ἡ αὐξίσις τοῦ Στρατοῦ μέχρι τῶν 60,000, ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἡ συνολογία: μεγάλου δανείου 150,000,000. Τὰς προτάσεις ταύτας θέλει ὑποβάλλει τὸ Ἰπουργεῖον εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα ἐπαναλαμβανομένων τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, συνοδευμένης, ἐννοεῖται, καὶ διὰ τινῶν ἄλλων, συμπληρουσῶν ταύτας, ἰδίως εἰς τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν Ἰπαξιωματικῶν.

— Ἐγενήθη ζήτημα, γράφει ἡ «Ἐβδωμία», ἂν οἱ κληθέντες εἰς ἐπιστράτευσιν δικηγόροι, δύνανται νὰ μετέρχωνται τὸ δικηγορικὸν τῶν ἐπάγγελμα κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των. Ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῇ ἐρωτήσῃ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Τριπλίει πρωτοδικῶν, ἐγγνωμάτευσε ὅτι τὰ τοῦ δικηγόρου ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα τοῖς τοῦ ἐπιστράτου.

— Τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Κυκλάδων, διετάχθησαν τηλεγραφικῶς νὰ μὴ κατατάσσωσιν εἰς τὸ πυροβολικὸν καὶ ἵππικὸν τοῦς προσερχομένους ἐπιστράτους.

— Σχολιάζουσαι τὸν λόγον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἡμῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς βουλῆς, αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, συμβουλεύουσι τὰς δυνάμεις νὰ ταχύνωσι τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ὅπως προλάβωσι σοβαρωτέρους κινδύνους.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Χαβδαίῃ»:

Καὶ πάλιν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἤλθεν εἰς τὰ πράγματα. Ἀπὸ τοῦδε σκέπτονται ὅποια ἔσονται τὰ ἀποτελέσματα, καθόσον ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει πλέον συντηρητικὸν ὑπουργεῖον. Διότι ἀναφανδὸν αἱ ἐφημερίδες κηρύττουσιν ὅτι οἱ Ἕλληνας θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἄνευ τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἡμέτερον ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων ὀρεῖται νὰ προσῆ εἰς ἀναλόγους τῶν ἑλληνικῶν παρασκευῶν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ ἐπὶ μᾶλλον τὰ μεθόρια, διότι ἡμεῖς ποθοῦμεν τὴν εἰρήνην, ἣν ἡ Ἑλλάς ζητεῖ νὰ διαταράξῃ καὶ ἐπομένως τὰ ὅπλα ἀνάγκη νὰ δοξασθῶσιν. Ἐὰν ὁ στρατὸς ἡμῶν δὲν δυναθῆ νὰ παρακωλύσῃ τὴν προαγγελουμένην αἱματοχυσίαν μεταξὺ Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων, πρόδηλον ὅτι ἐπελευθεύεται

φριβερὰ ἀλληλοκτονία, ἣν ἐπωφελομένη ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ διαταράξῃ τὴν ἡμετέραν ἡσυχίαν. Ἀσύνετοί τινες φρονούσιν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ ταγματῶν σκοπεῖ τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπόπειραν. Τούναντίον ἡ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα αὐξίσις τοῦ στρατοῦ ἀφορᾷ τὴν ἄνευ ὀπλων ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπουργικὴ μεταβολὴ καὶ ἡ ἔλευσις τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ἐπροξένησε ζήτησιν ἐν Τουρκίᾳ ἐντύπωσιν. Ὁ τουρκικὸς τύπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως συμβουλεύει νὰ ληφθῶσι τάχιστα μέτρα ἀμυντικὰ ἐν Ἠπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ, καὶ ἐνισχυθῆ ὁ στρατὸς, ὥστε νὰ προλάβῃ εἰσελασιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἐμποδίσῃ οὕτω τὴν μεταξὺ Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων πάλιν, ἐξ ἧς ἡ Εὐρώπη θὰ εὖρη ἀφορμὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνησυχούσα τὴν Τουρσίαν.

— Κατὰ τινὰ ἀνταποκριτὴν τῶν ἡμερησίων Νέων, αἱ δυνάμεις σκέπτονται σπουδαίως περὶ ἐκθρονισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος Σουλτάνου καὶ περὶ καθαιρέσεως τῆς δυναστείας, ἣτις ἀπεδείχθη ἀνίκανος περὶ τὸ κυβερνᾶν. Λέγεται ὅτι Σουλτάνος πρόκειται ν' ἀναγορευθῆ ὁ Αἰγύπτιος Κεδίβης Τερικ καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐργάζεται ὁ ἐκπτώτος Κεδίβης Ἰσμαήλ, διατριψκ: ἐπ' ἐσχάτων ἐν Βιέννῃ καὶ συνδιαλεχθεῖς μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος.

— Τὰ ἡμερησία Νέα ἀποφαίνονται ὅτι μόνον ἔντονος ἐνέργεια τῶν δυνάμεων πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βερολίνου, ὡς ὑπαγορεύει ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα δικαιοσύνη, δύναται νὰ ἀποσοδῆσῃ τὸν κίνδυνον πολέμου.

— Ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλεται εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Γενικὴν Ἐφημερίαν ὅτι ἡ εἰς Παρισίους ἀποστολὴ τοῦ Δίλκε ἐπέτυχε πληρέστατα καὶ ὅτι Γαλλία καὶ Ἀγγλία εἶναι σύμφωνοι ἀλλήλαις περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος.

— Ὁ ὑπουργὸς σὺρ Δίλκε, ἀφικόμενος κατ' αὐτὰς εἰς Παρισίους, ἔσχε μακρὰς διαλέξεις μετὰ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας Γρεβῦ, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Σαιν-τιλαίρ καὶ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς Γαυβέττα. Μετὰ τοῦ Δίλκε ἔχει ὁ Γαυβέττας ἀπὸ πολλοῦ φιλικωτάτας σχέσεις, ἤλθε δὲ ἐπίτηδες εἰς Παρισίους ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ὁ ἄγγλος ὑπουργός. Λέγεται ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐντολὴ τοῦ σὺρ Δίλκε ἀνάγεται εἰς νέας προτάσεις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ὁ Κ. Βράϊλας ἔλαβεν ἀλλεπαλλήλους ἐντεύξεις μετὰ τοῦ σὺρ Δίλκε, εἶτα δὲ διελέχθη ἐπὶ μακρὸν καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Σαιν-τιλαίρ.

— Φοβερὰ χιονοκαταιγίς ἐνέσκηψεν ἐν τῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς: ἐν ἧ 700,000 ἀγέλαδες, 500,000 πρόβατα καὶ 250,000 φροβάδες ἀπωλέσθησαν. Ἡ καταιγίς διήρκεσε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τρεῖς ἡμέρας, πρῶτην δὲ φορὰν εἶδον οἱ ἄνθρωποι τοιαύτην εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Τόμος δ'. τεῦχος θ'. — Περιεχόμενα: Ν. Γ. Πολίτου. *Νεοελληνικὴ μυθολογία*, Δημῶδες μετεωρολογικὸι μῦθοι, V. Καταιγίδες. VI. Ἄνεμοι (συνέχεια). — Δημ. Α. Κορομηλά. *Ἀνακρέων*. Μῖμος εἰς πράξεις τρεῖς. Διδαχθεῖς τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σικηνῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις θερινοῦ θεάτρου ἀ' Ὀρφέου τῇ 16 Ἀυγούστου 1880. — Π. Λάμπρου. Ἄνεκδοτον νόμισμα τῆς Ἰπᾶτης (μετὰ σχήματος). — Ἰκκ. Χ. Δραγάση. Ἠλειακαὶ σημειώσεις (μετὰ σχημάτων). — Ἀρχαιολογικά. Π. Καββαδία. Ὁ ἐν Θεισσᾷ τῆς Ἀρκαδίας ναός. Βιβήσεις. — Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός.

Ἐθελονταὶ ἐκ Χίου.

Καὶ ἐκ Χίου, τῆς εἰρηνικῆς καὶ τῆς ἀπολέμου θεωρουμένης ἐμπορικῆς ταύτης νήσου, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἔθελονταί, νέοι ὄλοι καὶ ῥιψικίνδυνοι, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ συμμερισθῶσι τοῦ ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἐθουσιασμὸς τῶν ὁμογενῶν καὶ τῶν δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν πανταχοῦ ἐξάπτεται πυρετώδης. Ὄταν δὲ οἱ κάτοικοι νήσων ἐμπορικῶν τὴν εὐζωίαν, τὰ ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν καταλείποντες, εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐπιδίδονται, *σημεῖον εἶνε τῶν καιρῶν* πολὺ σοβαρὸν, καὶ ἄξιον νὰ πείσῃ τὸν καταφρονητικῶς πάντοτε περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γράφοντα τουρκικὸν τύπον, ὅτι μετὰ μικρὸν πρέπον νὰ σκέπτηται ὅτι ἐτοιμάζεται τῇ ἀγερώχῃ Πύλῃ νέκ ἀναπαραστάσις τοῦ δράματος τοῦ 1821, καὶ ὅτι θὰ ἐπικράσῃ μὲν ὡς ὑπέροπλος δύναισι δεινὰς τῷ Ἑλληνισμῷ καταστροφάς, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἠρωτηριασμένη ἢ καὶ παντελῶς κατεστραμμένη, ὅταν ὁ καρτερόψυχος καὶ φιλοκίνδυνος Ἑλληνισμὸς τὸν περὶ τῶν ὄλων ἀναρρίψῃ κύβον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΜΑΣΣΑΛΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

36-040Σ ΛΙΟΛΟΥ-36

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΣΛΑΝΗ.

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΑΡΙΣΤΗ-ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΕΝ ΠΑΣΙ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΩΥΜΟΣ-ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.

Τὸ ἀνωτέρω Ξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν γνωστώων Ἑρμουπολιτῶν κυρίων Ἀδελφῶν Ἀσλάνη, συνιστῶμεν εἰς τοὺς εἰς Ἀθήνας μεταβαίνοντας συμπολίτας μας, βέβαιον ὄντες ὅτι ἐν αὐτῷ θὰ εὐρίσκωσι μεγίστην περιποίησιν καὶ ἀνάπαυσιν.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ καὶ Σα.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιοι «**ΗΠΕΙΡΟΣ**», ἀφικνούμενον ἐκ Πειραιῶς τὴν πρῶταν τῆς προσεχούσας Παρασκευῆς, 24 Ὀκτωβρίου, ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν τὴν 8ην ὥραν μ. μ. διὰ Πειραιᾶ, Χαλκίδας, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδας, Ὀρεοῦς, Νέαν Μιζέλαν καὶ Βῶλον.

Δέχεται ἐμπορεύματα, χρηματοδέματα καὶ ἐπιβάτας. Τὰ εἰσιτήρια τῶν ἐπιβατῶν, αἱ φορτωτικαὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πᾶσα ἄλλη πληροφορία δίδονται παρὰ τῶν ἐνταῦθα Πρακτορείῳ τῆς Ἑταιρίας, κειμένῳ κάτωθεν τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Εἰδοποιούνται οἱ ταξιδεύοντες ὅτι διὰ τοὺς τῆς Γ' θέσεως ἐπιβάτας ὑπάρχει ἐπὶ τούτῳ θέσις πρὸς κατάκλυσιν ὑπὸ τὸ κατάστρωμα καθ' ὅλας τὰς γραμμάς.

Ἐν Σύρῳ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Δ. ΖΥΓΟΥΡΑ

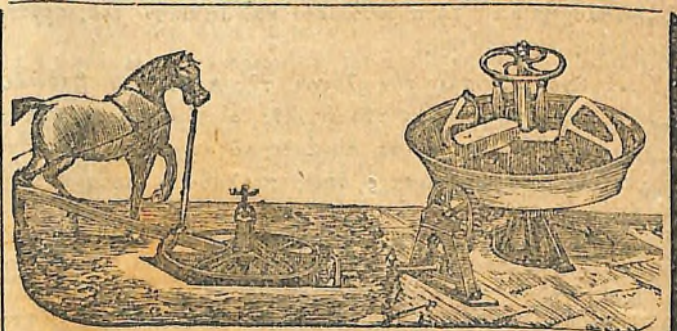
Τὰ πολλοῦ λόγου ἄξια συγγράμματα ἐμπορικὰ καὶ οἰκονομικὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζύγουρα καθιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις ἐμπόροις καὶ διδασκάλοις γνωστὰ καὶ συνιστῶμεν μάλιστα ὡς λίαν ὠφέλιμα ταῦτα δ' εἶναι τὰ ἑξῆς :

Α')	Ἐμπορικὴ Λογιστικὴ	δραχ. 5.50
Β')	Κατασιχογραφία	» 2.20
Γ')	Ἱστορία τοῦ ἐμπορίου	» 2.30
Δ')	Πλουτολογία	» 2.50
Ε')	Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία ὑπὸ τὰ πιεστήρια	» 4.

1. Ἐγχειρίδιον οἰκ. οἰκονομίας λεπτὰ 90
2. Ἑλληνικὴ οἰκ. οἰκονομία δραχ. 1.40
3. Ὁ Θεόφιλος διήγημα λεπτὰ 50
4. Ὁ Ἐλευθέριος παιδαγωγικὸν δραχ. 1.30

Ταῦτα εὐρηνται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «**Πανόπης**».

Ὁ κ. Παναγιώτης Σάλτας ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης **ΚΑΘΕΚΛΑΣ** καὶ **ΠΟΛΥΘΡΟΝΑΣ** ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πολὺ εὐθυνάς. Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα πωλοῦνται **ΜΑΚΑΡΩΝΙΑ** Νεαπόλεως, ἐσχάτως κομιθέντα, ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων εἰδῶν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτσάκου κατάστημά του, πλησίον τοῦ ζυθοπωλείου τοῦ κ. Δ. Μιχαήλ ἢ Καζαμία.

ΙΠΠΟΚΙΝΗΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΖΥΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΑΒΒΑ.

Διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἵπποκινήτου Ζυμωτηρίου, τοῦ μόνου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, κατασκευάζεται ἄρτος ἀρίστης ποιότητος ὁ τρώγων δ' αὐτὸν διατελεῖ ἐντελῶς βέβαιος ὅτι τρώγει ἄρτον καθαρότατον καὶ ἀπηλλαγμένον τῆς ἀηδίας ἐκείνης, τὴν ὅποιαν παράγει ἢ διὰ τῶν ποδῶν ζύμωσις.